

Српски посланици треба ускоро да разматрају Резолуцију о Сребреници. Које право имају председник Србије Борис Тадић, парламент Србије, САД и европски интелектуалци да прогласе Србе у БиХ за кривце за масакр над чак 8. 000 Муслимана, пита у аналитичком тексту *Глобалрисрч*. У тексту се наводи да "Тадићева резолуција" и апел интелектуалаца игноришу резултате истраге коју је обавио Документациони центар Републике Српске у септембру 2002. године након много година рада и истраживања. Србима се намеће нацистичка кривица. Памфри тврди да "постоје политичке снаге, посебно у земљама где се говори немачки језик, које се свете Србима, не само зато што су се супротставили њиховим освајањима кроз историју, и што су били на победничкој страни у оба светска рата, већ и због српске иницијативе и српског интереса да се уједине јужни Словени и створе Југославију, и то преко религијских линија".

Према његовој оцени, "Немачка је могла да се отараси стигме као бивша нацистичка земља само ако створи за светско јавно мњење једну нову групу која ће бити стигматизована горе од нациста". Очекује се да "српска кривица" замени "немачку кривицу", која датира још од Другог светског рата. Зато су Срби оптужени да су погубили 8.000 људи, а немачки политичари упоредили су то са Аушвицом, наводи се у тексту. Као доказ за своју тврдњу Памфри наводи да је у мају 1999. године немачки суд осудио помагача Гестапоа Алфонса Гуцфрида на десет година затвора због саучешништва у убиству 17.000 Јевреја, док је истог месеца немачки Врховни суд потврдио пресуду Николи Јоргићу од 13 година затвора за "геноцид" над 30 босанских муслимана?!

"Сребреница је била важна да би Србија била умешана у Дејтонске преговоре као заступник Републике Српске. Са оптужбом о масовним егзекуцијама у Сребреници и међународном потерницом за Караџићем и Младићем председник Слободан Милошевић је преговарао у њихово име", наводи се у тексту Џорџа Памфрија. Историја ће, наводи он, показати да ли је то била политичка грешка која је повезала судбину Срба у БиХ са Србијом. У сваком случају, то је помогло светском јавном мњењу да се ојача стратешка идеја о умешаности свих Срба у било које недела Србина појединца. Анализа Документационог центра РС повучена је из оптицаја под притиском тадашњег ОХР-а јер није потврђивала налазе САД, Хашког трибунала и ЕУ, наводи се у тексту. Под притиском Хашког трибунала и ЕУ председник Србије Борис Тадић припрема сада резолуцију у којој тражи од парламента да призна "кривицу" Србије за "масакр у Сребреници" током грађанског рата у БиХ и прогласи овај масакр за геноцид.

У анализи под насловом "Масакр у Сребреници: анализа историје и легенде" наводи се да су у апелу Тадићу и парламенту Србије интелектуалци из ЕУ, САД и Канаде позвали

председника Србије и парламент да не усвајају ту резолуцију.

"Није на Србима у Србији да преузимају кривицу за дела које сами нису починили или да проглашавају Србе у Босни кривим", наводи *Глобал рисрч* коментаришући тај апел, уз оцену да "још нема доказа да су српске снаге, након заузимања Сребренице, масовно погубиле 8.000 Муслимана".

У апелу председнику Србије Борису Тадићу, који су потписали страни и српски интелектуалци, који ће ускоро бити објављен, захтева се да председник размотри поново стављање резолуције у парламентарну процедуру која ће "третирати масакр у Сребреници у јулу 1995. као карактеристичан догађај рата у БиХ, и то чинити језиком који се може интерпретирати као српско прихватање одговорности за геноцид".

"Међутим, апел интелектуалаца такође прави историјску грешку", оцењује *Глобалрисрч* и објашњава: "Све до данас сви који су тврдили да се догодила масовна егзекуција то нису доказали, па ипак апел неоправдано признаје да се масовна егзекуција догодила, па чак и траже, ако не и оправдавају, бар да релативизују важност онога што претпостављају да се десило". У Памфријевом тексту наводи се да постоји правни аспект блиско повезан и са "Тадићевом резолуцијом" и апелом интелектуалаца. Почетна ташка обе стране јесте потврђивање да се масакр заиста догодио. Али, ни Југославија ни Србија нису умешане у оно што се догодило у Сребреници. "Од самог почетка грађанских ратова који су разбили Југославију било је јасно да су ти ратови усмерени против Срба. У било којој фази распада Југославије локални Срби били су мета - зато што су Срби, без обзира да ли се то дешавало у Крајини у Хрватској, у БиХ или на Косову", пише Џорџ Памфри.

У тексту се истиче да за последњих 15 година Хашки трибунал стално покушава да припише масовну егзекуцију Србима "са мало или нимало успеха", па се с тим циљем врши притисак на Владу Србије да призна ратни злочин са којим Србија нема никакве везе. Зашто нема повика на овај историјски ревизионизам? Зашто влада Србије учествује у овоме, истиче у чланку *Глобалрисерч*. Хашки трибунал је целу репутацију изградио на тези да су Срби, није важно који - било у БиХ или Србији - починили геноцид у БиХ. Сребреница је њихов "доказ". Сада - када Трибуналу истиче мандат - они желе да оду "уз звуке труба", а та им је могућност сервирана на тацни када је ухапшен Радован Караџић. Током 15 година након дешавања у Сребреници Трибунал није успео да прикупи довољно доказа да поткрепи било геноцид било масовно погубљење 8.000 људи, па врши притисак на Србију да изађе званично са декларацијом "У замену за сарадњу Влада Србије "биће узета у разматрање" за евентуално чланство у ЕУ и НАТО."

Али, има једна мала зачкољица: једном када се усвоји декларација она се не може повући, а небулозна обећања која су дата Београду управо су то - само обећања и ништа конкретно", закључује се у тексту у Гло
бал рисрчу

(НСПМ)